A°. 1834. N°. 40.

ZONDAG DEN 18den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 15 Mei 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, van den 12den dezer no. 515/455, is ten gevolge van daarom gedaan verzoek, aan den Heer C. L. G. LINCKERS, *Wijkmeester* van de Wijk La. D. *eerste gedeelte*, EERVOL ontslag verleend, en voorts in deszelfs plaats als *Wijkmeester* in voors. Wijk benoemd en aangesteld, den Heer JOHAN CHRISTIAAN DOERRLEBEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 15 Mei 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, van den 12den dezer, no 517/457, is aan JOHANNES ANDREAS MULLER JR., op deszelfs verzoek EERVOL ontslag verleend als *Klerk bij het Departement der Nieuwe Wees-Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, en in deszelfs plaats benoemd en aangesteld, CORNELIS KAERSENHOUT.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 15 Mei 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie, dd. heden, no, 527/465, is M. D TEENSTRA, *Commies bij het Geregtshof* alhier, uit zijne betrekking in 's Lands dienst ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Mei 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de daarin vermelde Slaven, te weten:

J. O. N. ENGELBRECHT en G. S. DE VEER, Ambtenaren provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, als beheerende den Boedel CATRIJNTJE van BUURMA, voor de Slavin *Dina*; aankomende gemelde Boedel.

H. A. BUHK, in qualiteit als Executeur des Boedels G. W. RENS, voor den Slaaf *Henrij*: aankomende gemelde Boedel.

NICOLAAS HERBERT, voor den Slaaf *Paul*; aankomende den Boedel wijlen CHARLES STUART.

CAREL STEIN, voor de Slaven *Louis* en *John*; hem in eigendom toebehoorende.

GEORGE CHRISTIAAN HAMPE, voor de Slavin *Anna*; hem in eigendom toebehoorende.

JAN JOHANNES HASTER, voor de Slavin *Silvia Maria Elisabeth Haster*, weleer toebehoord hebbende aan wijlen J. F. HASTER; alsmede voor hare Kinderen *Paulina Henrietta Heijdman* en *Robert François Heijdman*.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft; alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 17 Mei 1834.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat uithoofde der thans verminderde prijs van het Meel, de zetting van het Brood gedurende de nog overige dagen van deze maand wordt bepaald, als volgt:

Het BROOD van 8 Cents, moet wegen 7 Oncen.

En dat van 4 Cents 3 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, de Deensche Schoener Brik *Louise Adelaida*, Kapt. C. S. FEILBERG, van St. Thomas; passagier: *A. H. Cortissacz*.

Den 14den, Z. M. Brik van Oorlog *Zwaluw* Kapt. Luit. ter Zee A. J. T... van Curaçao; over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin.

Idem, het Nd. Am Schip *Margaret*, Kapt. D. PEPPER, van Boston.

Den 15den, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. C. FITZ, van Glouchester.

UITGEKLAARD.

Den 12den, het Schip *Atalante*, Kapt. C. MEIJER, naar Amsterdam; lading: 267 vaten Suiker, 71 balen schoone - 7 dito vuile Katoen en een partijtje Quassiehout. — Met hetzelve vertrekt als passagier: de Heer *F. A. Muller*.

Den 14den, het Schip *Guijana*, Kapt. F. POPKEN, naar Rotterdam: lading: 59 vaten en 536 balen heele Koffij. 7 vaten en 94 balen gebroken Koffij, 94 balen schoone- en 7 dito vuile Katoen.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(19468) Den 13den Mei 1834. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan FREDERICA DIETZ, voor hare minderjarige Kinderen ALIDA JACOBA, en MARIA ARJETE WIEGELAAR, van een Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Ledesma Straat*, bekend onder La. D. No. 816.

Idem. Denzelven, als voren, aan de Wed. M. A. SALOMONS, van het Huis en Erf, aan de *Kromme Elleboog Straat*, bekend onder La A. No 94.

Idem. Denzelven, als voren, ten behoeve de Wed. A. DASILVA CURIEL, geb SARRUCO, van een Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Wagenweg Straat*, bekend onder La. B No. 101.

Idem. Denzelven, als voren, aan de Wed. JACOB SANCHES, van $\frac{1}{5}$ aandeel in den Houtgrond *Ephraimszegen*, en daaraan behoorende Gronden *de Vier Kinderen* en *de Nieuwe Grond*, gelegen aan het verlengde *Pad van Wanica*.

Idem. Denzelven, als voren, aan N. M. SCHUSTER, van 1/12 aandeel in de Koffij - Plantaadje *Manheim*, gelegen aan de rivier *Cottica*, tusschen de Plantaadje *Elk het Zijn* en *Mondesir*, als ook $\frac{1}{12}$ aandeel in de aan gemelde Effect behoorende Slaven.

Idem. Denzelven, als voren, aan Denzelven, van $\frac{1}{24}$ aandeel in de Koffij-Plantaadje *Elk het Zijn*, gelegen aan de rivier *Cottica*, tusschen de Plantaadje *Manheim* en land van *Molhoop*, als ook $\frac{1}{24}$ aandeel in de aan gemelde Effect behoorende Slaven.

Idem Denzelven, als voren, aan H. BIJLAART, van $\frac{1}{24}$ aandeel in de Koffij-Plantaadje *Lust en Rust*, gelegen aan de rivier *Suriname*, linkerhand in het opvaren tusschen de Plantaadje *Belwaarde* en *Dortrecht*, alsmede $\frac{1}{24}$ aandeel in de verlatene Plantaadje *Paracabo*, — als ook $\frac{1}{24}$ aandeel in aan gemeld Effect behoorende Slaven.

Idem Denzelven, als voren, aan Denzelven van $\frac{3}{24}$ aandeel in gemelde Plantaadje *Lust en Rust*, in alles als voren.

Paramaribo den 14 Mei 1834

WENTHOLT,
Fung Griffier.

(19449) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 23 Mei 1834, des morgens *negen* uren, ter kastelenije van gemeld Geregshof, publiek bij Executie verkoopen: Het *HUIS* en *ERF* aan de *Rust en Vrede Straat* La. D. No. 642; aankomende LOUISA SMITH, voor hare minderjarige Dochter CATHARINA FRANKE.

Paramaribo den 17 Mei 1834.

(22093) Op autorisatie van de Commissie tot de zaken der *Nieuwe Wees - Kurateele - en Onbeheerde Boedel's Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, publiek bij inschrijving verkoopen:

Tien balen KATOEN,

van de Plantaadje *Welgelegen*; zullende de inschrijvings billetten worden aangenomen tot Dingsdag den 20sten dezer, des voormiddags *elf* uren.

Paramaribo den 17 Mei 1834.

De Scriba bij de Commissie voornd.
R. GOLLENSTEDE.

(18900) PARNASSIJNS der *Nederlandsche Portugeesche Israëlitische Hoofd Sinagoge*, berigten, dat de bij advertissement dd. 15e jl. bekend gemaakt verhindering tot Godsdienst-oefening ter voorm. Sinagoge, heeft opgehouden.

Paramaribo den 17 Mei 1834.

Op Zaturdag den 10den dezer, is in de *Motkreek* in de nabijheid der Plantaadje *Naccaraccio* verongelukt, onze waarde Broeder en Behuwdbroeder, den Heer JEAN WILLEM LOUIS, in den ouderdom van ruim 51 jaren. Wij geven van deze voor ons allerdroevigste gebeurtenis kennis aan vrienden en bekenden, niet twijfelende aan derzelver opregte deelneming (22104)

Paramaribo den 16 Mei 1834.

J. C. NEIJ.
D. G. NEIJ.
Mede voor de verdere Familie.

Op den 12e. dezer is op de Plantaadje *Nijd en Spijt*, in den ouderdom van 56 jaren en 5 maanden overleden, den Heer HARWER BÖRKER, Directeur op voormelde Plantaadje; geven hiervan door dezen kennis aan deszelfs Vrienden en Bekenden. (19601)

Paramaribo den 17 Mei 1834.

M. COUPIN.
TH. SEVENOAKS.
Exec. Testamentair.

(22108) De ondergeteekende een tachtigtal Kinderen op zijne School hebbende, wenscht een geschikt persoon aan te nemen tot zijnen *Assistent*; doch moet dezelve van een onbesproken gedrag zijn.

Paramaribo den 17 Mei 1834

SALOMON DEL CASTILHO.

IETS OVER HET BEWUSTZIJN VAN GETROUWE PLIGTSBETRACHTING.

(*Fragment eener Verhandeling.*)

Het is aan iederen mensch, die gewoon is eenigzins over het wezen der dingen na te denken, blijkbaar, dat het eene hoofd-eigenschap van den menschelijken pligt, en van de deugd waarop dezelfs geheele wezen en gezagvoerende waarde rusten, is, dat het haar niet bevredigen kan, dat iets hetwelk zij gebiedt *alleen* volbragt worde, maar dat het alles van de wijze *waarop* zulks geschied, afhangt, en dat het er vóór alles op aankomt, door welke denkbeelden, gevoelens en grondbeginselen de pligtbetrachter bezield, bestuurd en geleid werd. — Ja, het is onvoldoende eenig doelwit, al ware het in zich zelf nog zoo edel en voortreffelijk *alleen* te bereiken: — de geheelheid, de geheele inwendige mensch, moet naar hare beeldtenis veranderd worden, en van dezelve de even gelukkige als edele drager worden. Zoo lang men nog bij de betrachting van zijnen pligt, tegen met elkander strijdvoerende neigingen te kampen heeft, openbaart zich deze waardering als *achting* voor dezelve. Men beschouwd haar als van verre en in een donker verschiet: — men buigt zich voor haar als voor eene verhevene geestengestalte die ons *hier* diep vernederd en *ginds* weder heerlijk verheft. — Getuigt het gij allen die geen vreemdelingen zijt in uw hart, en het wel eens wagen durft in hetzelve eenen getrouwen en onpartijdigen blik te werpen, — getuigt het werd de getrouwheid aan haar niet dikwerf te midden van den smartelijksten tegenstand verworven en gehandhaafd? — ja, zegt het, gij allen die in de groote wereldschool wijsheid en ervarenis verkregen hebt, was niet de strijd, zelfs door de besten onder de goeden en de braafsten onder de braven, tusschen natuur en pligt gestreden, dikwijls bitter en hard? en wisselden de traan bij het vallen, en de juichtoon bij het weder opstaan elkander vaak niet even snel af?

Maar aanschouwd ook nu de beeldtenis van hem die in veredeling dagelijks voortgaat. De hem aanklevende *achting* die nog altoos iets smartelijks en terugstootends behouden heeft, legt deze onbehagelijke gedaante af, en verwisselt haar met de beminnelijke gestalte eener zich geheel overgevende *liefde*. Nu wordt met elke schrede tot haar de afstand geringer, en met elke edele gedachte, als de heerlijke vrucht dier toenemende veredeling heeft hij eene aanspraak te meer, haar *vertrouweling* genaamd te kunnen worden!

„Het Goddelijke in haar," — zegt zeker schrijver, — „wordt hem menschelijker naar mate hij zelve verhevener wordt." — ja, ook nu nog huldigd hij haar als eene van hoogere herkomst oorspronkelijke gestalte, maar met dien eerbied vereenigt zich nu eene heilige vlam aangeblazen tot een heilig vuur, hetwelk zijn geheel aanzijn doordringt en zijnen boezem met eene ongekende weelde vervult; want hij gevoelt het, dat hij is overgegaan als in een ander geslacht, en vermaagschapt is geworden met eene dochter des Hemels! — En nu valt hem geen strijd te zwaar, geen lijden te groot en geene opoffering te hard; met vreugdegevoel gehoorzaamt hij zelfs aan haar grootste geboden; — *Zij* is hem nu dat hoogste goed waarnaar de wijzen van alle eeuwen zoo begeerig hebben gejaagd, en zij schenkt hem eene eere en een eigendom, waarin zelfs de vorsten der wereld, bij het afdalen van hunne troonen en bij het nederleggen van hunne schepters en diademen, nog de rijkste vergoeding en de hoogste eere kunnen vinden!

Uit het bovengezegde laat het zich als van zelve reeds opmaken, van hoe groot aanbelang het is zijnen pligt met *blijdschap* te vervullen; — en dat niet slechts die welke gemakkelijk te betrachten zijn, — deze toch hebben in zichzelve reeds zoo veel aanlokkends en vermeesteren het hart met een zacht en stil geweld. — Dat moogt gij getuigen, Echtgenooten, Ouders en Vrienden! tracht gij niet zelfs elken wensch van de kwekelingen uwer liefde en vriendschap te voorkomen? is u ooit voor hun eene opoffering te groot, of een lijden te zwaar geweest? en zoudt gij den genen niet met verontwaardiging zijne vermetelheid verwijten, die het wagen durfde de grenzen aan te wijzen binnen welke de pligtsvervulling jegens uwe betrekkingen zich zoude bepalen?

Maar het zijn vooral de zware en de moeielijke pligten, ook dezulke die niet zonder groote inspanning, harden arbeid en harde zelfopoffering vervuld worden — Ik bedoel voornamelijk de pligten der *geregtigheid* jegens ons zelven en anderen. Dit juist daarom, dewijl dezelve zoo veel schoons, gewigtigs en verhevens in zich besluiten; daarom dewijl zij zoo oneindig veel bijdragen om den band, die de menschen aan elkander verbindt, naauwer toe te halen; daarom vooral dewijl zij elk die in derzelver betrachting waarlijk belang stelt, en daarin eenigmate eene vaardigheid verkregen heeft, met eene stille maar hooge blijdschap bezield die de stoutste verwachtingen zelfs overklimt.

Hij die zóó zijn pligt vervult, *gevoelt* denzelven reeds eer hij denzelven in zijnen geheelen omvang kent, en in een bijna ondeelbaar oogenblik wisselen zich gedachte en uitvoering af. Vurig en tevens bedachtzaam handelende gaat hij niets voorbij, stelt hij niets uit, verrigt hij niets ten halve, laat zich door niets verschrikken noch bewegen, behoeft hij geene aansporing, maar sleept veeleer allen met zich, en volvoerd hetgeen hij voor billijk en regt houdt, al wachtte hem ook ter belooning de ongenade der wereld! ja, *zóó* hebben zij gehandeld, de Edelen en de Wijzen vroeger en later tijd! — Bij het door de geschiedenis ontstoken licht der waarheid kunnen wij, bij het doorwandelen aan de hand dezer onwaardeerbare lijdsvrouw van de doorluchtigste beelden galerij, die Schuts-goden van ons geslacht aanschouwen, in wier boezem geene de minste aarzeling tusschen pligt en leven ooit huisveste, die gaarne het laatste opofferden om den eersten te vervullen. — Ja, voor u, Sieraden der menschheid! al zijn er eeuwen door eeuwen, opgevolgd over uwe graven heen gesneld, stroomt voorimmer van de lippen eener bewonderende wereld, het op tijd en graf triumpherend zegelied der dankbaarste herinnering!

(*Ingezonden.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.